näinud, siis wotsid nemmad Jehowa karta, nemmad usksid Jummalat ja ta sullast Mosest. Sesamma hakkas Israeli meestega se heateggemisse eest Jumalat tännama ja ühhe kitusse loo laulma; nendasammoti teggi ka Mirjam Aaroni õdde naeste-rahwaga; nenda kui meeste-rahwas hakkasid laulma, nenda wastasid jälle naeste-rahwas.

Siit merre äresť läksid nemmad ärra ja käisid ikka peal, sennikui nemmad said Suri kõrbe. Kui neil seal ep olnud wet, siis hakkasid nemmad Mosesse wasto nurrisema; nemmad taplesid jua, ja Jummal satis neile sedda ka. Ikka nemmad hakkasid nurrisema, ni mitto korda kui neile pissut kiusatust tulli; nenda hakkasid nemmad seddasamma ka teggema lihha ja leiwa pärrast, agga Jummal satis sedda neile warsi; weel selsamnal päwal-

õhto

õhto pool sesuggused linnud mis Selawilinnuks hüti, needsammad tullid leri jure ja laskisid ennast senna mahha ni rohkeste, et nemmad sedda leri diete piddid katma; Teisel hommikul olli ka ümber leri kord kastet ehk halla maas, mis rahwale piddi ollema leiwaks, tanguks ja igga roaks, nenda kui nende südda ial kutsus: se sündis keta ja küpsetada, maggus ta ikka olli. Siin Sinni kõrbes hakkas Jummal esimest korda taewast sedda leiba andma, ja andis pärrast sedda iggapäripa, ei se seisnudke ennam kui ühheks päroaks; sepärrast käskis Jummal ka rahwast ei midte ennam sedda wõtta, kui agga ni palio, kui iggamehhele pibdi tarwis minnema ühhe päwa sõma-aiaks. Need kes ahned ja Jummalat ei usknud, wotsid ennam kui nende kohhus olli wotta, ei need sanud ommeti mitte ennam kui teised, kes

ni